

родна нива

— Всички заминаха, азъ самъ ги настанихъ.

— За настаняването, настанилъ си ги, но орагъ ли? Иди да видишъ и имъ кажи, че ще отида подиръ обѣдъ, да сж разорали земята на две рала, и да орагъ добре! Ако намѣря да е лошо орано, нѣма да гледамъ, че е празникъ!

— Слушамъ.

И кметътъ понечи да тръгне, но Михаилъ Семеничъ го върна. Върна го Михаилъ Семеничъ, а се запѣва, иска да каже нѣщо, пъкъ не знае, какъ да го каже. Помънка, помънка, па каза:

— И вижъ да ти кажа, ти послушай, какво говорятъ тѣ, разбойниците, за мене. Кой ме ругае и какво казва — всичко ми кажи. Азъ тѣхъ, разбойниците, знамъ, че не имъ е удобно да работятъ, искатъ само да се излежаватъ и да не работятъ. Само да лапатъ и да празнуватъ — това имъ дай, пъкъ не мислятъ, че ще пропуснешъ оранята, ще закъснѣешъ. Та ти се вслушай въ думитъ имъ, кой какво ще каже и ми съобщи всичко. Азъ трѣбва да го знамъ. Върви, но гледай, всичко ми разправи, не скривай нищо.

Възви се кметътъ, излѣзе, яхна коня и отиде при селянитъ въ полето.

Хапна Михаилъ Семеничъ пача, точено, чорба отъ свинско месо, вишновка, закуси съ сладко точено, по-

вика готвачката, накара я да седне и да пѣе пѣсни, а той взе китарата и почна да подрънква жицитъ.

Седи Михаилъ Семеничъ съ весело разположение, уригва се, подръпва струнитъ и се шегува съ готвачката. Влѣзе кметътъ; поклони се и почна да докладва, какво е видѣлъ въ полето.

— Е, какво, орагъ ли? Ще изорагъ ли, което имъ е казано?

— Изорали вече по-много отъ половината.

— Нѣма ли лоша оранъ?

— Не съмъ видѣлъ; добре орагъ, страхъ ги е.

— Ами разровката на земята добра ли е?

— Разровката на земята е мека, като макъ се разсипва.

Управителътъ помълча.

— Е, ами какво говорятъ за мене, навикватъ ли ме?

Кметътъ се посбърка, но Михаилъ Семеничъ му заповѣда да каже цѣлата истина.

— Кажи всичко, ти нѣма да казвашъ свои думи, а тѣхни. Ако кажешъ право, ще те простя, а като ги потулишъ, да не ти е мжно, че ще те набия. Ей, Катюша, налѣй му стаканъ ракия за куражъ.

Стана готвачката, поднесе на кмета. Пи наздраве кметътъ, изпи ракията, обърса се и заговори. Все едно, мисли си, не съмъ кривъ азъ, че не го хвалятъ; ще кажа истина-